

[Dohrmann.]

Begrundelse.

Formålet med udsendelsen af den danske FN-styrke var, at den skulle være fredsbevarende. Som situationen er i dag, forekommer det spørgeren, at styrken overhovedet ingen fredsbevarende funktion har. Eksempelvis kan nævnes, at arrestationer af dansk personel er forekommet.

En anden grund til, at styrken bør hjemkaldes, er, at som forholdene på Cypern har udviklet sig, risikerer Danmark på et eller andet tidspunkt at blive indblandet i internationale forviklinger, ligesom det rent økonomisk er meget dyrt for landet, idet FN tilsyneladende ikke refunderer påløbne udgifter.

Udenrigsminister *Guldbergs* svar (12. september 1974):

Som bekendt besluttede den danske regering i slutningen af juli 1974 ligesom bl. a. Sverige og Finland at efterkomme en henstilling fra FN's generalsekretær om på baggrund af Cypern-krisen at stille yderligere mandskab til rådighed for FN's styrker på øen. I overensstemmelse hermed udvidedes det danske kontingent fra omkring 240 til 430 mand.

Regeringen har for nærværende ingen planer om en tilbagetrækning af det danske Cypern-kontingent. Trods de forskellige forhold, hvorunder UNFICYP for tiden arbejder, og som der er bestræbelser i gang i FN for at afhjælpe, er det regeringens opfattelse, at styrken fortsat har en væsentlig fredsbevarende opgave. Jeg vil også gerne pege på den meget påskønnede indsats, som styrken yder ved løsningen af de store humanitære problemer på Cypern.

Styrken finansieres med frivillige bidrag fra medlemskredsen. Danmark såvel som Finland og Sverige fastholder imidlertid over for FN princippet om et kollektivt ansvar for finansieringen af De Forenede Nationers fredsbevarende operationer. Af de af Danmark i forbindelse med UNFICYP-deltagelsen afholdte refusionsberettigede udgifter på ca. 275 mill. kr. er der fra FN's side hidtil sket refusion på ca. 215 mill. kr. FN's generalsekretær virker for at opnå øgede frivillige bidrag fra medlemskredsen til finansieringen af UNFICYP, og regeringen støtter disse bestræbelser.

Af *Kaj Hansen* (DKP) til boligministeren (6. september 1974):

„Vil ministeren tage initiativ til, at staten overtager de højtforrentede lån og de dermed forbundne forpligtelser, der er tinglyst i de almennyttige boligselskaber, som er i økonomiske vanskeligheder?“

(Spm. nr. 409).

Begrundelse.

På baggrund af de særlige vanskeligheder, som det sociale boligbyggeri har haft f. eks. i Brøndby Strand, og på grund af de generelle forringelser af boligsikringen og udlejningsvanskeligheder må det være berettiget, at staten foretager en økonomisk sanering i de almennyttige boligselskaber.

Boligminister *Johan Philipsens* svar (16. september 1974):

De problemer, som hr. Kaj Hansen peger på, altså udlejningsvanskelighederne og dermed økonomiske vanskeligheder for nogle af de almennyttige boligselskaber, er desværre ikke af ny dato. Folketinget har i de senere år adskillige gange haft disse problemer til behandling.

Når det i begrundelsen for spørgsmålet anføres, at det på baggrund af udlejningsvanskelighederne må være berettiget, at staten foretager en økonomisk sanering i de almennyttige boligselskaber, synes det rimeligt at pege på de vigtigste af de økonomiske støtteforanstaltninger for det almennyttige nybyggeri, som er gennemført i de senere år, og som har betydet, at der efterhånden er stillet ret væsentlige udlånsmidler til rådighed for de selskaber, der er ramt af udlejningsvanskeligheder.

I foråret 1972 blev der gennemført lovændringer, som indebar, at der skete en forøgelse af rentesikringen samtidig med, at beboerinskuddet i nyt byggeri blev halveret. Der blev endvidere stillet statslånsmidler på i alt 120 mill. kr. til rådighed for Boligselskabernes Landsbyggefond, således at fonden kunne udlåne disse midler til almennyttige boligselskaber med udlejningsvanskeligheder. Midlerne anvendes dels som midlertidige driftslån til nedsættelse af begyndelseslejen og dels som lån til betaling af beboerinskud.

Ved loven af 19. juni 1974 blev denne låneramme udvidet med yderligere 100 mill.